

———— Halmai Tamás

STÍLUSJÁTÉKOK

BABITS MIHÁLY: GYERMEK ZSOLTÁRHANGRA

Bujdos Rozinak

Az Úristent úgy őrizem,
általviszem tűzön-vízen.

Sorsom alatt ő a csónak,
mikor zátonyok csobognak;

s Ő a máglyát porral oltó,
óvom forrongó pokoltól.

Ha ballagok másik útra,
Ő a völgyek viaduktja

és a hegyek szép ösvénye,
magas múltak fölös fénye.

Amit hagyok magam mögött,
megvigyázza azt a rögöt;

ami kerül holnap elé,
az a kincs is tőle enyém.

Az Úristent úgy őrizem,
ahogy tavaszt az őszi szem,

ahogy nyarat a téli száj,
mely kacagva is prédikál.

hogyha a víz velünk jöjjön,
mi leszünk a tűz jövője.

Az Úristent úgy őrizem,
kifülelem, amit izen,

meghallgatom, amit dalol
felhők fölül, kövek alól,

ahogy kéri, úgy cselekszem,
ahogy hagyja, úgy menekszem,

ahogy tudom, úgy őrizem,
vér vagyok az ereiben,

országában vagyok polgár,
szájamban már Ő a zsoltár,

Ő beszél, ha én beszélek,
kettőnk közé épp beférek.

JÓZSEF ATTILA: A LÉT FÖLÖTT

Én nem tudtam, hogy élni is lehet.
A jázminok csak halálról susogtak.
A lét fölött törvényes istenek
ültek, háttal a boldog burzsujoknak,
és dinnyemagot köpködtek a térbe.
Ó, hazám! Mint a kisgyerekek térde,
ütött-kopott a szívemben a táj.
Én nem szeretnék, hogyha nem muszáj.

Holott ezt úgy értem: nagyon szeretnék!
Én megtanultam, mint fiúk a leckét,
a leckét. S mint a lányok, megtanultam.
Versem óta a kozmosz magyarul van.

A város mozdonyfüstbe takarózik,
bár nem jár erre se vonat, se Flóra.
Az ember végül tudja a valódit,
de az igazat szintén. Válg valóra,

lélek, a jussod juttasd jutalomképp
a szabadság nagy szellemeihez!
Amit visszakapsz, irigyli a szomszéd,
és tőkés undort lágyan kifejez.
Csattog a csönd. Lásd, oximoront szedtem
néked a mezőn. Flóra, szőke szentem!
Még alliterálok is, hogy szeress.
Amit megosztunk, mindenségszeres.

WEÖRES SÁNDOR: VÁLTOZAT SEMMIRE

Csiporog a csiperke,
cseperereg a csuporka,
kuporog a piperke,
bizsereg a dudorka.

Fut a kocsi sehallse,
Haragosi sehol se,
galagonya a szája,
malacodik a szárnya.

Aki tovaszaladna,
vele hova haladnók?
Csupa rag a halandzsa,
csupa rög a halandzsók.

PILINSZKY JÁNOS: VIRRADAT

Micsoda mennyi! Izzanak
a virradat mondatai.
Körbe-körbe felkelt a nap.
Az összes éden majdani.

Az összes éden itt van újra,
és itt a mókus fenn a fán,
ha most az ég zsebembe bújna,
többé ki se fordítanám.

Mert ami van, vakít és édes,
áldás zuhog Ézsaiásra!
Minden hajnalban esedékes
a presszónép feltámadása.

KÁNYÁDI SÁNDOR: VACOGNI JÁR A FÁD REMÉNY

Vacogni jár a fád remény
a lélekbe ha elhagyod
a mellékdal főnyeremény
ha énekel az alhasod

én éneklek még mint amott
normandiális emberek
jönnek apokrif kánonok
ebédhez bon appenninek

vacogni jár a fád remény
vajon amikor izzadok
permanens kismalac a fény
vagy havasokból tigrisok

engem is kell egyetlenegy
kérdésnek birizgálnia
miért a kupolacsere
a kabrió bazilika

vacogni jár a rím oka
sötétebből vezet elő
mondják maga meg kicsoda
mondom lelki félvezető